

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

24) Anden behandling af lovforslag nr. L 113: Forslag til lov om ændring af realkreditloven. (Koncernregler, omdannelsesregler m.v.). Af økonomiministeren (Marianne Jelved). (Fremsat 2/12 99. Første behandling 11/1 2000. Betænkning 4/5 2000).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen. Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforlag nr. 1 om deling af lovforslaget i 2 lovforslag:

A. Forslag til lov om ændring af realkreditloven. (Omdannelsesregler) omfattende § 1, indledningen, nr. 15, samt §§ 2 og 3,

B. Forslag til lov om ændring af realkreditloven. (Koncernregler m.v.) omfattende § 1, indledningen, nr. 1-14 og 16-28, samt §§ 2 og 3 vedtoges uden afstemning.

Der foretoges dernæst afstemning vedrørende det under A nævnte lovforslag.

Ændringsforslag nr. 2 og 3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Det under B nævnte lovforslag overgik derefter til tredje behandling.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

25) Anden behandling af lovforslag nr. L 170: Forslag til lov om ændring af visse miljølove. (Implementering af Århuskonventionen m.v.). Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 20/1 2000. Første behandling 4/2 2000. Betænkning 4/5 2000).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Henriette Kjær (KF):

Det er ikke nogen hemmelighed, at Det Konservative Folkeparti har haft sine problemer med dette lovforslag. Der lægges op til en omfattende klagemulighed inden for miljøområdet, og vi kan kun frygte en stor stigning i antallet af klager, der skal behandles af diverse nævn på alle niveauer. Derfor er det helt afgørende for Det Konservative Folkeparti, at vi får en effektiv sagsbehandling. Vi kan ikke leve med, at borgere og myndigheder skal vente urimelig længe – mange måneder og flere år – på at få deres sager afgjort. Det er ikke holdbart for en fornuftig udvikling, hvor forholdsvis hurtige beslutninger er nødvendige.

Vi har derfor brug for endnu en ordveksling med ministeren, inden vi kan tilkendegive vores holdning til lovforslaget, og vi ønsker derfor lovforslaget tilbage til udvalget til videre drøftelse.

Søren Kolstrup (EL):

Enhedslisten kan tilslutte sig lovforslaget. Vi har registreret, at der er sket forbedringer, og vi hæfter os især ved det tilsagn, der er givet om et ændringsforslag, der sikrer, at der bliver offentlighed i forbindelse med udliciteringer på miljøområdet. Vi vil meget gerne deltage i det arbejde og ser frem til, at man om fornødent får en helt ny type af udliciteringer eller får forhindret sådanne netop for at sikre, at offentlighedslovene gælder fuldt ud, når der foretages sådanne udliciteringer.

Ebbe Kalnæs (CD):

Hvis der er et bredt ønske om at sende lovforslaget tilbage, skal vi ikke fra CD's side modsætte os det, men jeg vil alligevel her med det samme understrege, at på det nugældende grundlag, hvis der altså ikke er mulighed for væsentlige ændringer, så opfatter vi lovforslaget som udtryk for en helt unødvendig overimplementering. På mange måder vil jeg nærmest betegne det som demokratur. Det skal forstås på den måde, at der er så væsentlige demokratiske spilleregler, som efter min bedste overbevisning er kantet næsten alt det, man kan.

Så jeg vil sige, at på nuværende tidspunkt og grundlag – og der skal væsentlige indrømmelser til, og vi vil gerne være med til en rundemere, det vil vi altid – vil vi indstille det til forkastelse ved tredje behandling.

Men som sagt, er der mulighed for en holmgang mere, der flytter væsentligt på lovforslaget, skal vi ikke hindre det.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Det er et stort og kompliceret lovgivningsarbejde, vi her lægger frem. Det betyder selv i Danmark en udvidelse af borgernes rettigheder på miljøområdet. Og jeg vil gerne sige tak til de partier, Enhedslisten og Socialistisk Folkeparti, der er gået ind i en seriøs drøftelse af dette forslag.

Ved vedtagelse af lovforslaget inden sommerferien sikrer vi, at Danmark kommer med blandt de første lande, der ratificerer Århuskonventionen, og vel at mærke gør det på en måde, så lovgivningen er tilpasset tilsvarende.

Det vil være et vigtigt og stærkt signal at sende til de mange lande, vi samarbejder med i EU, og til lande, der søger om optagelse i EU, samt andre europæiske lande, at det land, der har stået fadder til denne her banebrydende FN-konvention, også bliver det land, der blandt de allerførste ratificerer konventionen. Så jeg vil gerne sige tak til de partier.

Jeg har aldrig helt forstået, at de borgerlige partier ville gøre dette til en konfrontationssag. Der er tale om styrkelse af det civile samfund i forbindelse med miljøet. Vi har, som jeg tror hr. Kalnæs var inde på, i forvejen en række gode regler på det her område, og vi forlænger det nu.

Der er en enkelt bekymring, jeg forstår, og det er naturligvis bekymringen med hensyn til sagsbehandlingstider. Det er imidlertid ikke et problem, der er skabt af Århuskonventionen – eller i nævneværdigt omfang bliver påvirket af Århuskonventionen, tror jeg – men jeg har oplyst over for udvalget, at vi er optaget af at forbedre sagsbehandlingstiderne i både Naturklagenævnet og Miljøklagenævnet, og der er en konkret rationalisering i gang, som regeringen naturligvis venter sig meget af. Det er vi parate til at drøfte videre med organisationerne.

Men ellers må jeg sige, at jeg har været utrolig glad for, at Danmark nu bliver i stand til at ratificere konventionen, og jeg håber naturligvis, at de borgerlige partier, der ikke har sagt noget endnu – hr. Kalnæs har jo desværre meldt klart ud – får lejlighed til at tænke en ekstra gang, inden de stemmer imod en banebrydende FN-konvention, som først og fremmest skal være en løftestang for borgernes rettigheder, når det gælder miljøet i hele Europa.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Der er to ting, som er væsentlige i denne sag.

For det første at ministeren sagde, at nogle havde bidraget positivt i debatten. Muligheden for at bidrage i debatten har ministeren stort set ikke givet lejlighed til i hele denne her proces. Det var fastlagt på forhånd.

Og når det er et spørgsmål om udvidelse af borgernes ret, så må man sige: Ja, det er det måske nok. Men den ret har de faktisk i forvejen. Der ligger i dette lovforslag en demokratisk parlamentarisk proces for statsfinansierede ngo'er, som får en særlig rolle og ret, som går væsentlig længere end Hansens og Pedersens, og det er en meget afgørende side, og det er et

meget afgørende princip, som vi i hvert fald bør drøfte, hvis vi skal videre med den her sag.

Når det gælder alle andre europæiske lande eller en stor del, så har man faktisk underskrevet den, og man har faktisk givet det positive signal, men man har ikke overimplementeret den i den grad. Der er ikke meget Århuskonvention i dette lovforslag. Jeg vil ikke gøre det op i procenter. De bliver små i hvert fald.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg vil ikke her tage en lang debat. Vi får jo lovforslaget tilbage i udvalget, og der kan vi så diskutere det. Men jeg er nødt til at kommentere, når ministeren siger her, om man har haft en positiv vinkel til det. Ja, det har vi. Vi har også haft en debat om det.

Ministeren siger, at han undres over, at de borgerlige partier ikke vil være med her. Jeg er nødt til at sige, at det skal ministeren ikke undre sig over. Jeg skal nok give løsningen. Det er sådan, at for de borgerlige partier er der noget, der er over stats-ngo'er og frivillige ngo'er – altså miljøorganisationer, der kører selv, og dem, der kører med statstilskud – og det er den enkelte borger. Og det lovforslag her vil medføre, at midler og kræfter til at løse de enkelte borgeres problemer bliver nedprioriteret, og at midler og kræfter til at løse miljøorganisationers problemer bliver opprioriteret. Det anerkender vi. Det er et valg. Vi vælger blot borgeren frem for systemet.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Da vi havde førstebehandlingen, var jeg overrasket over ikke bare den voldsomme afvisning af lovforslaget, men også de meget, meget stærke argumenter i retning af, at Danmark skulle afvente fælles EU-ratifikation – Danmark, der er gået foran i denne her sag, Danmark, der er ophavsland til denne her, Danmark, der har drevet det her i øvrigt med bred opbakning fra vores samarbejdspartnere i EU. Der var man meget, meget, meget negativ. Og alle kontakter, vi har haft siden hen, har overtydet mig om, at man forsat er negativ.

Så har jeg jo lov til – i stedet for at være sur over, at nogle er negative – at glæde mig over dem, der er positive.

Der har jo været andre situationer, hvor hr. Kalnæs har været blandt de positive, og der

skal jeg være den første til at stille mig op på Folketingets talerstol og udtrykke anerkendelse af det. Men det er utroligt svært at gøre det i denne her sag, hvor hr. Kalnæs fra dag 1 har sagt nej til det lovforslag, der ligger her. Og hr. Schmidt har fra dag 1 haft en meget kritisk holdning, måske ikke helt så kritisk som hr. Kalnæs, men alligevel en meget kritisk holdning.

Hvad angår ressourcerne i Naturklagenævnet har jeg allerede givet løfte om, at vi er villige til at se på det spørgsmål, nemlig rationalisering af arbejdsgangen, og hvad der i øvrigt kan drages ind i det her billede. Vi forventer ikke nogen særlig vækst i antallet af sager i Naturklagenævnet, men vi indrømmer – det tror jeg alle kan se – at der er et problem med den arbejdsgang, man har i dag, og det antal klagesager, der er. Der er et ressourceproblem i forhold til Naturklagenævnet, og det har jeg givet tilsagn om at ville være med til at drøfte.

Må jeg så endelig gøre opmærksom på, at vi jo har lyttet. Der har fra industriens side været en række betænkeligheder i forhold til det oprindelige lovforslag, der var ude til høring, som vi har fjernet, sådan at det på dette område her ikke støder på større betænkeligheder i erhvervslivet. Så meget desto større er, jeg vil ikke sige skuffelsen, men skal vi sige overraskelsen over, at borgerlige partier herinde er så negative, som de er.

Men indimellem skal der jo trækkes en linje, og man skal finde ud af, hvem der står på det ene synspunkt, og hvem der står på det andet synspunkt. Og der er jo forskel på holdningerne i det danske Folketing, når det drejer sig om miljø og borgernes rettigheder.

Jeg havde måske håbet, at stregen ikke blev trukket helt så snært på midten, som det sker i det her tilfælde, men der er jo forskel. Det synes jeg er fair nok. Netop det, at vi ved, at vi har forskellige holdninger, gør, at vi kan samarbejde i en række situationer. Det skal jeg være den første til at prøve på. Men jeg tror, at hr. Kalnæs, hvis han tænker på, hvordan forløbet var ved den første behandling, vil medgive, at jeg ikke havde en kinamands chance, selv om jeg betragter mig selv som lidt af en brobygger i vanskelige sager. Selv ikke den mest avancerede brobygger havde en kinamands chance.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Folketinget har i disse dage officielt besøg af en delegation fra det polske parlament under ledelse af formanden, Maciej Plazynski.

På Folketingets vegne byder jeg vore gæster hjertelig velkommen til mødet her i Folketinget og udtaler ønsket om, at delegationen må få et udbytterigt besøg i Danmark. Hjertelig velkommen!

(Medlemmerne påhørte stående formandens velkomstord).

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

For det første opfatter jeg det som helt forkert, når miljøministeren i denne sammenhæng siger, at båndene var skåret over fra start. Der var åbninger i førstebehandlingen om at gå ind i en saglig snak om det her. Der var ikke en afvisning på forhånd. Det er jo på tryk, så det kan vi jo vende tilbage til.

Men det afgørende er – og det er det helt afgørende – at der er ikke meget Århuskonvention i denne her. Jo, det er der da helt og fuldt, men så er der voldsomt meget andet. Og det vil sige, at etiketten på det her lovforslag fra start var noget helt andet end indholdet.

Det, det drejer sig om, er, at i stedet for at opfylde Århuskonventionens intentioner om at give berørte borgere ret til indflydelse, så flytter lovforslaget de endelige afgørelser bort fra lokalsamfundet over i Miljøstyrelse, Miljøankenævnet, miljøorganisationer osv. Det er den tendens, der er i det.

Vi har ikke noget imod det her. Bl.a. Dansk Metal vurderede, at konventionen ikke gav væsentlige ændringer i dansk lovgivning, fordi vi har meget af dette i forvejen. Men det, der er tale om, og jeg gentager det gerne, er, at statsfinansierede NGO'er får en særlig demokratisk ret. Man forhandler hellere med dem. Allerede i oktober kan de i øvrigt stramme op i det her lovforslag og har en ret til det.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Hans Christian Schmidt og så ministeren.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg synes så, at vi skal afprøve, om ministeren virkelig er villig til at tage det skridt, som gør,

at vi i udvalget måske kan finde hinanden. Så derfor vil jeg spørge ministeren: Vil ministeren være med til, at vi implementerer denne her konvention, sådan som den blev vedtaget i Århus? Ikke en overimplementering, som dette Folketing er ved at gøre nu, men sådan som man skrev under på i Århus, sådan som miljøministeren gav tilsagn om i Århus. Punkt 1.

Punkt 2: Vil ministeren fra talerstolen her sige, at ministeren virkelig vil tage initiativ til at få nedbragt sagsbehandlingslængden i alle klagesager, der er, både i Naturklagenævnet og Miljøklagenævnet? Vil ministeren afsætte flere ressourcer? Der er en stigning i sagerne. Vil ministeren så også sørge for, der kommer flere ressourcer, så vi kan få den pukkel væk?

Og så vil jeg blot bede ministeren om at beeller afkræfte: Vil denne her lov medføre mere arbejde, flere klager i Miljøklagenævnet?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Det er jo svært både at skælde ud på et forslag og at demonstrere forhandlingsvilje. Og jeg vil heller ikke sige, at det helt lykkedes for hr.

Kalnæs. Nu vil jeg lige citere fra førstebehandlingen – nu er der oven i købet flere tilhørere, end der var ved førstebehandlingen – hvad hr. Kalnæs sagde – han sagde jo, at vi skulle se det på tryk:

»Så derfor vil min umiddelbare betragtning om nr. L 170« – det er det forslag, vi taler om her – være, at det er noget af det mest overflødig tidspunkt, jeg har set et lovforslag fremsat på overhovedet. Det er fuldkommen vanvittigt at fremsætte et lovforslag som det her. Der er ingen grund til, at vi skal lade os trække foran i denne her situation. Der er ingen grund til, at vi skal bidrage til ministerens mulighed for at rejse ud i verden og fortælle, at vi er foran alle de andre og har lagt linjen for EU i stedet for at gå ind i et fællesskab omkring det her.«, osv.

Altså man må meget undskylde mig. Jeg har jo lavet jeg ved ikke hvor mange udmærkede ting, synes jeg, sammen med hr. Kalnæs. Men at hr. Kalnæs nu vil bebrejde mig, at han tordnede løs mod det her forslag og tidsplanen og alt det andet, synes jeg altså ikke, at jeg skylder ham nogen undskyldning for. Han var negativ, han er negativ, derfor stemmer han nej, og det er der ikke noget at gøre ved, så må vi jo tage den diskussion i forhold til vælgerne.

Og jeg forstod også, at det var en ret blank afvisning fra Venstres side. Nu skulle vi i Danmark alene tage en FN-konvention og sige, at

hvis ikke den udtrykkeligt er fastslået i Århuskonventionen, så kan vi ikke gøre noget mere i det her lovforslag.

Sådan har vi da aldrig arbejdet med internationale konventioner, EU-regler osv. Vi har jo altid vurderet, hvordan det her skal tilpasses dansk lovgivning og lagt os på det niveau, vi gerne vil have. Her har der været et meget omfattende juridisk og politisk forarbejde med kommuner, med amter, med industrien, med juridisk sagkyndige, med grønne organisationer, med alle, der har arbejdet med dette. Og jeg er godt tilfreds med resultatet.

Med hensyn til at gå ind i en drøftelse af at effektivisere arbejdet i vores klagenævn har jeg allerede lovet, at det er jeg parat til, men jeg forstår, at det jo ikke er nok. Man skal have ændret forslaget på alle afgørende punkter, så det er i overensstemmelse med det, man selv forstår ved Århuskonventionen. Og det er jo i realiteten at opgive vedtagelsen her inden sommerferien og lave en tilretning af forslaget, og det anser jeg ikke for at være nogen farbar vej. Hvorfor siger man ikke bare nej, når man er imod?

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Det, der er det væsentlige i denne sag, er jo, at vi sagde, at selvfølgelig er vi for en Århuskonvention. Den var på mange måder ganske fornuftig og et ganske godt samarbejde om en op hjælp eller capacity building for nogle østeuropæere eller andre, som skulle have ordentlige forhold. Det er vi enige i, men det, der er det forfærdelige i de her sager, er, at ministeren benytter sig af en Århuskonvention eller et EU-direktiv og overimplementerer hver gang.

Nu vover jeg procenterne alligevel. Hvis der er 20 pct. Århuskonvention i dette lovforslag, så er det flot sagt. Der er 80 pct. alt muligt andet i det, som går langt ud over. Derfor er det en overimplementering, og det sagde vi ved førstebehandlingen. Vi støtter meget gerne Århuskonventionen.

Så der er selvfølgelig også mulighed for at dele lovforslaget på en eller anden facon. Det har vi jo set før.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg tror nu ikke, der ville ske meget ved, at det her forslag først blev vedtaget efter sommerferien, altså i en ny folketingssamling.

Men nu får vi muligheden for forud at diskutere det, og det er jeg sådan set meget tilfreds med, men jeg vil opfordre ministeren til at oversende et forslag til udvalget, der tilkendegiver, at man virkelig vil lave en aktiv indsats for at nedbringe sagsbehandlingstiden for alle de klagesager, der kommer ind.

Man må altså beslutte sig. Hvis man vil lovgive, så der er mulighed for klager, så skal der også være penge til, at man kan behandle dem, og så vi ikke kommer op på så lange sagsbehandlingstider, som vi har set.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg havde lidt håbet, at vi kunne få den her debat i udvalget, sagligt og seriøst. Ikke fordi debatten her ikke er seriøs, men jeg bliver lidt ked af det, når ministeren siger, at de borgerlige dybest set ikke ønsker at stemme for Århuskonventionen, for det gør vi. Vi har så nogle ankepunkter, vi gerne vil have imødekomme på. Det er bl.a. en mere effektiv sagsbehandling, hvor jeg ikke synes, at vi har fået et godt nok håndslag.

Det håber jeg at vi kan finde ud af. Og ellers: Lad os da være lidt konstruktive i stedet for at kaste mudder på hinanden, som vi gør nu.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Hr. Kalnæs gjorde en rigtig betragtning. Han sagde, at det, vi siger heroppe, bliver skrevet ned, og dér vil jeg sige til fru Henriette Kjær: Hvis hun læser mit første indlæg, så pointerede jeg kritisk i forhold til hr. Kalnæs, at jeg havde noteret mig, at der var andre partier, der havde haft en mere åben holdning blandt de borgerlige, men som med rette havde været bekymrede over sagsbehandlingstiderne i forbindelse med Naturklagenævnet, og gav tilsagn om, at det ville jeg gerne være med til at drøfte.

Det var mit første indlæg, men siden hen kom der jo alle mulige, ret aggressive indlæg mod selve lovforslagets indhold, altså dette med, at vi går langt videre end Århuskonventionen osv., osv. Det var på den baggrund, jeg sagde, at hvis man har den holdning, så er det jo ikke kun et spørgsmål om sagsbehandlingstider. Så er det et spørgsmål om, at man er imod selve lovforslaget, og så er det jo lige så ærligt – men det var ikke nogen opfordring til, man skulle sige nej – så at sige nej.

Det var kun det, jeg prøvede at sige. Hvis fru Henriette Kjær kan acceptere det forslag, der

ligger, eller i hvert fald store dele af det, men er sagligt optaget af at effektivisere arbejdet i Naturklagenævnet, så er det fint nok. Men indtil hun kom op her på talerstolen, lød der jo nogle andre toner, og selv mit umusikalske øre havde svært ved at tolke det på anden måde, end at det var en ret massiv afvisning af forslaget.

Men lad os nu ikke gøre det her vanskeligere, end det er. Regeringen er glad for det forslag, der ligger, er glad for de partier, vi har samarbejdet med. Jeg vil gerne sige tak til hr. Kolstrup – det er jo så sjældent, vi roser hinanden – for det saglige arbejde, han har lavet i forbindelse med udformningen af det her forslag.

(Kort bemærkning).

Lise Hækkerup (S):

Det er hr. Ebbe Kalnæs' udsagn her fra talerstolen, som kalder mig op. Hr. Ebbe Kalnæs påstår, at der kun er 20 pct. Århuskonvention tilbage i dette forslag. Hvad er det for en usandhed? Det, der er intentionen i dette forslag, er jo netop at inddrage borgerne og give dem aktindsigt og mulighed for klager i miljøafgørelser. Siden hvornår har NGO'er ikke repræsenteret borgerne?

Jeg synes, det er synd og skam, at et godt forslag, som er til gunst og til gavn for miljøet, bliver stemt ned af den borgerlige fløj, at den borgerlige fløj ikke vil være med.

Og så lige en enkelt bemærkning til CD: Siden hvornår har CD ikke keret sig om internationale konventioner? Jeg synes, at det er en kovending fra CD's ordfører og en kovending i CD's øvrige politik, at man ikke vil stemme for en implementering.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Undtagelsesvis hr. Ebbe Kalnæs for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Man skal altid passe på med procentregning. Lad mig så udlægge det på en anden måde: Der er hundrede procent Århuskonvention i det, men der er formentlig tohundredoghalvtreds procent andet i det også. Og den måde, vi bliver præsenteret for en FN-konvention på, er, at »det kan I da ikke stemme imod«. Men det, man gør, er, at man misbruger den, og selve processen har været ligesådan. Det kan godt være, at der har været høringer på området,

men det var meget begrænset, hvad der var af tid. Alle havde en forventning om, at Århuskonventionen, som den lå, stort set skulle implementeres, og så bliver den misbrugt til alt muligt andet.

(Kort bemærkning).

Margot Torp (S):

Det undrer mig meget, at hr. Ebbe Kalnæs tager på vej, som han gør. Er det helt forbigået hr. Kalnæs' opmærksomhed, at f.eks. de mange, som interesserer sig for, hvor der skal placeres højspændingsmaster, med denne her lov nu får en meget bedre mulighed for at få indsigt i f.eks. netdata? Der vil være utrolig mange, som får glæde af denne her lov.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, det var en kort bemærkning. Og jeg giver så undtagelsesvis hr. Kalnæs ordet, fordi han er blevet en central person i denne her debat.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Den ret har borgerne i forvejen. Det, der er det afgørende, er, at man giver – og jeg gentager – statsfinansierede ngo'er en særlig demokratisk ret, som går længere end for de berørte borgere, der er tale om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

26) Anden behandling af lovforslag nr. L 225: Forslag til lov om ændring af selskabsskatte- loven. (Skattefritagelse af Arbejdsmarkedets Erhvervsyndgdomssikring m.v.).

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 22/3 2000. Første behandling 7/4 2000. Betænkning 26/4 2000).